СА БЛАГОСЛОВОМ

ЕПИСКОПА БИЈЕЉИНСКОГ И
ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОГ Г.Г. **ФОТИЈА**

приредио:

Епископ бијељински и зворничко-тузлански

ФОТИЈЕ

ПРАВОСЛАВНА ВЕРОНАУКА

(упознајмо Православље)

друго издање

СИНАЈ

Бијељина
2018.

УВОДНА РЕЧ

Драга браћо и сестре, драга децо,

Пред вама се налази друго издање књиге **Правосалвна веронаука** (**упознајмо Православље**). Има више разлога што смо одлучили да ову књигу посветимо управо веронауци, јер смо као Црква одговорни и за своју будућност. Када то кажемо, првенствено мислимо на бригу Цркве о младима и о њиховом васпитању и упознавању са основним истинама православне вере.

Речи Господа Исуса Христа из Светога Јеванђеља: «Пустите децу нека долазе к мени, јер је таквих Царство Небеско» (Мт. 19, 14), нам говоре да децу од најранијег узраста треба приближавати Христу, тј. учити их истинама Светога Јеванђеља и свему оном што проповеда и учи наша Света Црква.

Идеалан пример и образац веронауке за нашу православну децу је живот светог оца нашег Саве, који је као младић од седамнаест година отишао на Свету Гору, напустивши земаљско царство и сво благо овога света да би се приближио Христу. Својим животом свети Сава је и данас путеводитељ нашој богољубивој деци, која желе и траже вечне и истинске вредности и све оно што је у овом животу добро и Богом благословено.

Ми се надамо да ће ова Православна веронаука помоћи нашој деци и омладини, а посебно ученицима веронауке, да боље упознају своју веру, а кроз то и да открију прави смисао живота. По православном учењу, овај живот је само припрема за будући вечни живот и Царство Небеско, које је као икона присутно у животу Цркве.

Нека Господ благослови ово наше дело на корист и духовну радост свих малих и великих боготражитеља.

Епископ бијељински и зворничко-тузлански

ФОТИЈЕ

Први Део

О ПРАВОСЛАВНОЈ ВЕРИ

Шта је хришћанска вера?

Хришћанска вера је Христово знање о најважнијим тајнама бића и живота, које знање људи могу примити само веровањем у Њега, а не својим сопственим напорима.

Шта је то хришћанско православно исповедање?

То су најкраће изложене истине хришћанске вере у вероисповедању Источне православне цркве. Ово вероисповедање се такође зове и СИМВОЛ ВЕРЕ.

Из чега је састављен тај символ?

Он се састоји од следећих дванаест чланова:

1. Верујем у једнога Бога, Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог;

2. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова. Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног са Оцем, кроз Кога је све постало;

3. Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човјек;

4. И Који је распет за нас у време

Понтија Пилата, и страдао и био погребен;

5. И Који је васкрсао у трећи дан по Писму;

6. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца;

7. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, и Његовом Царству неће бити краја;

8. И у Духа Светога, Господа животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и слави, Који је говорио кроз пророке.

9. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

10. Исповедам једно крштење за опроштење грехова.

11. Чекам васкрсење мртвих.

12. И живот будућег века. Амин.

Зашто нашу веру зовемо живом вером?

Стога што су ВЕРА и ЖИВОТ неодвојиво спојени као узрок и последица. Господ Исус је рекао: «Ко вјерује у Сина, има живот вјечни; а ако је непослушан Сину, неће видјети живота, него гњев Божији остаје на њему.» (Јн. 3, 36) Такође је речено: «А праведник ће од вјере живјети.» (Јевр. 10, 38)

Где је порекло наше православне вере?

У Божијем откривењу.

Из којих извора можемо доћи до сазнања о вери или о Божијем откривењу?

Из два извора: Светог Писма и Светог Предања.

ШТА ЈЕ ЦРКВА?

ЦРКВА ЈЕ ТЕЛО ХРИСТОВО

Исус Христос је Син Божији и Њега Бог много воли. Исус такође много воли Бога Оца и као израз те љубави даровао му је све што има: биљке, животиње, птице. Упознао је и људе, Своје пријатеље, са Богом Оцем и замолио Га да их прими и воли као Своје синове, то јесте онако као што воли Њега – Христа.

Од тог тренутка, Бог Отац воли све људе, Христове пријатеље, и сву природу коју Му је Христос даровао, као Христа, Свог Сина, не одвајајући их једно од другога.

Уз ту заједницу љубави Бога Оца и Исуса Христа, у коју је Христос увео природу и у коју су ушли сви они који су заволели Христа, а која се другачије зове Црква, позвани смо да уђемо и ми. У њу треба да унесемо и све оно што ми волимо, да бисмо били синови Божији и да бисмо заједно са осталом природом вечно живели као драга и непоновљива бића за Бога.

ПОУКЕ О ВЕРИ

Сви људи и сва природа која уђе у заједницу љубави Христа са Богом Оцем постају део Христа, тј. Тело Христово. Слично стварима, које постају део нас када нам их неко из љубави поклони. Зато кад изгубимо једну од њих, осећамо бол као да се нешто откинуло од нас – од нашег тела.

О ЦРКВИ

Црква је заједница људи сједињених једном вером у Исуса Христа, као Бога Искупитеља, једним богослужењем, црквеном управом и светим тајнама. Лица која те људе воде спасењу и моралном савршенству сачињавају црквену јерархију.

На овај начин у појам Цркве улазе следећи елементи: 1. заједница верних, 2. вероучење, 3. богослужење и тајне, 4. црквена јерархија и 5. морално усавршавање Христове Цркве.

ПИТАЊА:

* Шта је то Црква?
* Ко су чланови Цркве?
* Шта они раде у Цркви?
* Ко је први међу њима?
* Коју би ти службу волео да имаш у Цркви?

КАКО ПОЧИЊЕ ИСТОРИЈА ЦРКВЕ?

Историја Цркве Божије почиње проповедањем и страдањем апостола. Њене прве свете странице су описане у «Делима апостолским», која је написао свети Лука. Књига почиње описом ВАЗНЕСЕЊА ГОСПОДЊЕГ и избором апостола Матије, уместо отпалог Јуде, затим силаском Светог Духа на апостоле. У «Делима апостолским» је приказан живот првобитне хришћанске заједнице у Јерусалиму, како је народ крштаван и био постојан «у науци апостолској, и у заједници, у ломљењу хљеба и у молитвама» (Дап. 2, 42).

Ту је описано и мучeништво за Христа светог архиђакона Стефана и апостола Јакова, брата апостола Јована Богослова. Од тада па до краја света и века, мученичка крв је била и остала семе за нове хришћане.

Започета силаском Духа Светога и делима апостола, историја Цркве се наставља и забележена је у безбројним житијима о подвизима светих и мученика кроз векове.

